

บทที่ 4

แนวทางการปรับปรุงกฎหมาย

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายที่ได้ตราขึ้นใหม่ โดยปรับปรุงกฎหมายที่มีอยู่เดิมที่เกี่ยวกับการสนับสนุนและช่วยเหลือคนพิการ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคนพิการ ให้เป็นไปตามหลักสากลตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ และให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของคนพิการ ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ จึงมีข้อพิจารณา 2 ประการ คือ (1) การตรวจสอบสิทธิประโยชน์ที่คนพิการสมควรจะได้รับตามกฎหมายมีครบถ้วนแล้วหรือไม่ และ (2) กระบวนการในการส่งเสริมให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์เหล่านั้น มีเพียงพอหรือไม่ ซึ่งจากผลการศึกษาวิจัยที่กล่าวไว้แล้วตั้งแต่ตอนต้นอาจสรุปเป็นข้อวิเคราะห์ถึงแนวทางการปรับปรุงกฎหมายได้ ดังนี้

4.1. แนวความคิดในการปรับปรุงกฎหมาย

จากการศึกษาพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยเปรียบเทียบกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการและกฎหมายต่างประเทศ มีข้อพิจารณาดังต่อไปนี้

4.1.1 การตรวจสอบสิทธิประโยชน์ที่คนพิการสมควรได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติรับรองสิทธิประโยชน์ของคนพิการไว้หลายประการ ดังนี้

(1) สิทธิในการได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และกรณีอื่น เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น (มาตรา 20 (1))

(2) สิทธิในการได้รับการศึกษาตามความเหมาะสม และการได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับคนพิการ (มาตรา 20 (2))

(3) สิทธิในการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ มาตรการต่างๆ เพื่อการมีงานทำ และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการทำงานและการประกอบอาชีพ (มาตรา 20 (3))

(4) สิทธิในการได้รับการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่โดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป (มาตรา 20 (4))

- (5) สิทธิในการได้รับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบายและกิจกรรมอื่น อันเป็นการให้บริการสาธารณะ และการช่วยเหลือทางกฎหมาย (มาตรา 20 (5))
- (6) สิทธิในการสื่อสาร การโทรคมนาคม เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร สำหรับคนพิการ (มาตรา 20 (6))
- (7) สิทธิในการได้รับการล่ามภาษามือ (มาตรา 20 (7))
- (8) สิทธิในการมีสัตว์นำทาง เครื่องมือที่ใช้ในการนำทาง หรือสิ่งอื่นใดติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือคนพิการ (มาตรา 20 (8))
- (9) สิทธิในการได้รับสวัสดิการเบี่ยงความพิการ (มาตรา 20 (9))
- (10) สิทธิในการได้รับการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการหรือสวัสดิการอื่น (มาตรา 20 (10))
- (11) สิทธิในการได้รับสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดู (มาตรา 20 (11))
- (12) สิทธิในการได้รับความคุ้มครองและการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (มาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17)
- (13) สิทธิในการได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี (มาตรา 10 วรรคห้า)
- (14) สิทธิในการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการของเอกชน (มาตรา 33)

สิทธิดังกล่าวเป็นการรับรองสิทธิประโยชน์ของคนพิการเป็นการทั่วไป ซึ่งจะมีการกำหนดรายละเอียดเพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ตามสิทธิประโยชน์นั้นตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนดขึ้น นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายเฉพาะเรื่องที่กำหนดสิทธิประโยชน์ของคนพิการเพิ่มเติมหรือกำหนดรายละเอียดแห่งการใช้สิทธิไว้ด้วย เช่น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545

โดยสรุป การได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ สำหรับคนพิการได้มีการกำหนดเป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยมีหลักการครบถ้วนตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ และไม่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ของคนพิการที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่างประเทศ และจากการบัญญัติสิทธิประโยชน์ทั่วไปในเรื่องต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ หน่วยงานของรัฐจะสามารถออกรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้สิทธิในทุกเรื่องต่อไปได้ ดังนั้น ระบบกฎหมายปัจจุบันจึงสามารถนำมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่คนพิการในการดำรงชีพได้เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไปได้ โดยบทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันมีความยืดหยุ่น

ที่จะสามารถนำมาปรับใช้กับการกำหนดสิทธิประโยชน์ที่คนพิการสมควรจะได้รับโดยครบถ้วน และเป็นประโยชน์กว่าการนำเรื่องต่าง ๆ มาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคในการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความคุ้มครองคนพิการแต่ละประเภทได้อย่างเหมาะสม

4.1.2 การมีส่วนร่วมของคนพิการและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้สิทธิคนพิการและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการในการมีส่วนร่วมดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองคนพิการ ดังต่อไปนี้

- (1) การได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการและอนุกรรมการตามกฎหมาย (มาตรา 5 และ มาตรา 11)
- (2) การได้รับการรับรองเป็นองค์กรด้านคนพิการ (มาตรา 6 (10))
- (3) การได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้าง ความเข้มแข็งของ องค์กรด้านคนพิการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ (มาตรา 13 (4))
- (4) การร้องเรียนและสิทธิในการฟ้องคดี (มาตรา 16 และมาตรา 17)
- (5) การช่วยเหลือผู้ช่วยคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ (มาตรา 20)
- (6) การได้รับการสนับสนุนจากกองทุน (มาตรา 26 และมาตรา 27)

โดยสรุป ตามหลักการของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 มีความประสงค์จะให้คนพิการและองค์กรต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนพิการ มีบทบาทในการสนับสนุนและช่วยเหลือคนพิการ แต่ยังมีปัญหาในเรื่องบทบาทการปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กฎหมายรับรองไว้ยังไม่ชัดเจนพอควรที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.3 สภาพปัญหาของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

แม้ว่าบทบัญญัติต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 จะมีบทบัญญัติรับรองสิทธิประโยชน์ของคนพิการไว้ค่อนข้างครบถ้วนตามหลักสากล และเปิดโอกาสให้คนพิการและองค์กรที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดูแลและบังคับการให้กฎหมายนี้มีผลสอดคล้องกับสภาพคนพิการเป็นส่วนใหญ่แล้วก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับสภาพการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพบางกรณี ดังต่อไปนี้

- (1) บทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่คนพิการจะได้รับ ซึ่งมีผลตามกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกหรือปฏิบัติต่อคนพิการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดขึ้น แต่ยังขาดบทบัญญัติที่จะสนับสนุนให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิทธิประโยชน์ที่จัดให้มีขึ้นได้อย่างสะดวกและมีฐานกฎหมายรองรับ

โดยเฉพาะการขอใช้สิทธิของคนพิการว่า คนพิการจะสามารถทราบเรื่องของสิทธิประโยชน์ ได้อย่างไร การร้องขอให้ได้รับสิทธิจะทำอย่างไร รวมทั้งการมีสิทธิในการเสนอแนะการปรับปรุง สิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพความพิการ แม้ว่าเรื่องเหล่านี้อาจใช้แนวทางการบริหารจัดการ ของหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนพิการได้ก็ตาม แต่ถ้ามิได้บัญญัติเป็น หลักประกันสิทธิของคนพิการไว้ในกฎหมาย กรณีก็จะเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐใช้ดุลพินิจ ช่วยเหลือตามที่เห็นสมควร โดยไม่มีมาตรการทางกฎหมายรองรับการใช้สิทธิเบื้องต้น และสำหรับ คนพิการเองก็อาจไม่สามารถมีข้ออ้างตามกฎหมายเพื่อเรียกร้องการใช้สิทธิประโยชน์ตาม กฎหมายได้

(2) คนพิการจำนวนมากเป็นคนพิการที่อยู่ในสภาพไม่สามารถช่วยตนเองได้ในการ เรียกร้องขอใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะโดยฐานะ สภาพความเป็นอยู่ หรือสภาพร่างกาย คนพิการจึงจำเป็นต้องมีตัวแทนที่จะช่วยเหลือดำเนินการเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับ บุคคลทั่วไป ซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้มีองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการขึ้น เพื่อทำหน้าที่ ช่วยเหลือคนพิการ แต่ก็ยังไม่มีบทบัญญัติรับรองอำนาจหน้าที่ในการเป็นตัวแทนของคนพิการ อย่างเด่นชัด คงมีแต่เพียงอำนาจฟ้องคดีแทนในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม แต่สำหรับการช่วยเหลือกรณีอื่นก็เพียงแต่กำหนดให้ทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการซึ่งขึ้นอยู่กับ แต่ละองค์กรว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยยังไม่มียกกฎหมายรับรองการอ้างสิทธิเพื่อช่วยเหลือ คนพิการที่หน่วยงานของรัฐจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องนั้นอย่างชัดเจน

(3) บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เป็นหลัก เนื่องจากการให้ ความช่วยเหลือคนพิการนั้นได้ถูกแยกกระจัดกระจายไปอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและ เอกชน และโดยที่การดำเนินการดังกล่าวมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามภาระหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ไว้มีจำนวนมาก สำนักงานฯ จึงสมควรที่จะปรับบทบาทเป็นหน่วยงานผู้ปฏิบัติในการตรวจสอบ บ ุดูแลคนพิการทั่วประเทศ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่คนพิการ การช่วยเหลือให้ได้รับสิทธิประโยชน์ ต่าง ๆ โดยอาจดำเนินการเองหรือทำงานร่วมกับองค์กรอื่น ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ในเชิงรุกเช่นนี้ จำเป็นต้องปรับบทบาทของสำนักงานให้มีฐานะที่กฎหมายรองรับความเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ สามารถทำหน้าที่โดยครบถ้วนด้วยตนเองได้ จึงควรปรับปรุงให้เป็นส่วนราชการระดับกรมขึ้นเพื่อ ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างคล่องตัวและมีลักษณะงานที่เป็นการถาวร

สามารถมอบอำนาจให้เกิดผลตามกฎหมายและทำนิติกรรมสัญญากับองค์กรต่าง ๆ ในการใช้อำนาจตามกฎหมายนี้

4.2 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วในส่วนของการวิเคราะห์สภาพปัญหาของพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 สมควรที่จะมีการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวก่อน เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพขึ้น ดังต่อไปนี้

4.2.1 การกำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด

เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่พระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กำหนดไว้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(1) การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการ และความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ในการนี้ เมื่อคนพิการร้องขอเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือใช้สิทธิประโยชน์ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นมีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดและอำนวยความสะดวกแก่คนพิการเพื่อให้สามารถใช้สิทธิประโยชน์นั้นได้

(2) ในกรณีที่คนพิการประสงค์จะใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ คนพิการมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้คนพิการนั้นสามารถใช้สิทธิได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความพิการ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกตามสภาพความพิการ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปฏิบัติที่สามารถใช้สิทธิโดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(3) การเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนจัดให้มีหรืออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(4) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นเพื่อบรรเทาเหตุแห่งความพิการ มิให้เกิดอันตรายร้ายแรง

(5) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการ สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อกำหนดมาตรการในการดูแลความเป็นอยู่ของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

4.2.2 การกำหนดบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ

ตามที่มาตรา 16¹ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับ ความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามมาตรา 15² มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการให้มีคำสั่งเพิกถอน การกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ โดยกำหนดให้คนพิการหรือผู้ดูแล คนพิการอาจขอให้ องค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ร้องขอหรือฟ้องคดีแทนได้นั้น จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับ บทบาทขององค์กรคนพิการยังจำกัดอยู่เฉพาะการดำเนินการตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 แต่โดยที่การเข้าถึงและการใช้สิทธิประโยชน์ ตามที่กฎหมายให้ไว้โดยเฉพาะสิทธิประโยชน์ตามมาตรา 20 นั้น มีจำนวนมากและกระจัดกระจาย ไปตามหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ จึงอาจเป็นภาระและก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่คนพิการ ซึ่งสภาพความเป็นอยู่หรือสภาพร่างกายไม่เอื้ออำนวยและจำเป็นต้องมีตัวแทนที่จะช่วยเหลือ

¹ มาตรา 16 คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับ ความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามมาตรา 15 มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำ หรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินให้แก่คนพิการที่ถูกเลือกปฏิบัติโดย ไม่เป็นธรรมได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่คนพิการไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริง ด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอและการวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนด

² มาตรา 15 การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ จะกระทำมิได้

การกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำหรืองดเว้นการกระทำที่แม้จะมีได้มุ่งหมายให้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ โดยตรง แต่ผลของการกระทำนั้นทำให้คนพิการต้องเสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับเพราะเหตุแห่งความพิการ ด้วย

การเลือกปฏิบัติที่มีเหตุผลทางวิชาการ จารีตประเพณี หรือประโยชน์สาธารณะสนับสนุน ให้กระทำได้ตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณี ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคหนึ่งและ วรรคสอง แต่ผู้กระทำการนั้นจะต้องจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือเยียวยาหรือรักษาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์แก่ คนพิการตามความจำเป็นเท่าที่จะกระทำได้

ในการเข้าถึงสิทธิและการใช้สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงควรกำหนดเพิ่มเติมให้
องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ตามที่คณะกรรมการรับรองตาม
มาตรา 6 (10) ³ มีสิทธิดำเนินการอื่นนอกเหนือจากการดำเนินการแทนคนพิการในการฟ้องร้อง
เรียกค่าเสียหายตามที่มาตรา 17 ⁴ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตาม
พระราชบัญญัตินี้
- (2) การให้ความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึง การได้รับสิทธิประโยชน์ และ
การใช้สิทธิประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องจัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) การเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีการส่งเสริม
หรือช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วนและเสมอภาค
- (4) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการหรือสำนักงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงสิทธิประโยชน์
แก่คนพิการเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม
- (5) การได้รับมอบหมายจากสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

4.2.3 การกำหนดหน้าที่สำนักงานให้เป็นหน่วยปฏิบัติการในการตรวจสอบและ ดูแลคนพิการ

เพื่อให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลาง
ในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นหน่วยปฏิบัติการ
ในการตรวจสอบและดูแลการดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดไว้
จึงสมควรกำหนดให้สำนักงานมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

³มาตรา 6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑๗๗ ๑๗๗

(10) กำหนดมาตรฐาน ให้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรององค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่
ให้บริการแก่คนพิการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

๑๗๗ ๑๗๗

⁴มาตรา 17 ในการใช้สิทธิตามมาตรา 16 คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการอาจขอให้องค์กรด้านคนพิการที่
เกี่ยวข้องเป็นผู้ร้องขอหรือฟ้องคดีแทนได้

การฟ้องคดีตามมาตรา 16 วรรคสอง ไม่ว่าจะคนพิการเป็นผู้ฟ้องเองหรือองค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้อง
เป็นผู้ฟ้องแทน ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียม

(1) ให้สำนักงานมีหน้าที่ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กำหนดไว้

(2) ให้สำนักงานจัดให้มีศูนย์บริการคนพิการ ตามจำนวนและสถานที่ตั้งที่เหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการได้อย่างทั่วถึง

(3) ศูนย์บริการคนพิการแต่ละแห่งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- สํารวจและติดตามสภาพปัญหาคนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
- ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ หรือการอื่นใดเพื่อความสงเคราะห์แก่คนพิการ
- เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องการได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้
- การประสานความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้ได้รับการดูแลรักษาพยาบาลเบื้องต้นเพื่อบรรเทาเหตุแห่งการพิการมิให้เกิดอันตรายร้ายแรง
- การประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเพื่อช่วยเหลือดูแลคนพิการตามประเภทที่เกี่ยวข้อง
- การช่วยเหลือให้คนพิการได้รับความช่วยเหลือให้มีอุปกรณที่จำเป็นสำหรับคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้
- การให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานแก่คนพิการ และการช่วยเหลือในการฝึกอาชีพและการจัดหางานให้แก่คนพิการ
- การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงชีวิตของคนพิการ

(4) ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์และความช่วยเหลืออื่นใดตามที่ศูนย์บริการคนพิการแจ้งให้ทราบ ในกรณีที่มีปัญหาการดำเนินการให้ศูนย์บริการคนพิการรายงานต่อสำนักงานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่

(5) การจัดตั้งและดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการ อาจจัดตั้งและดำเนินการโดยสำนักงานหรือโดยการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์การคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการก็ได้

(6) ในการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์การคนพิการ หรือองค์การเอกชนเป็นผู้จัดตั้งหรือดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ ให้สำนักงานจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงการจัดตั้งและดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งและดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงกับสำนักงาน อาจได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินหรือกองทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(7) ในกรณีที่สำนักงานตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว พบว่าหน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

(8) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐให้สำนักงาน รายงานต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการ แต่ถ้าเป็นผู้เกี่ยวข้องอื่นที่มีใช้หน่วยงานของรัฐให้สำนักงานแจ้งหน่วยงานของ รัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งการเพื่อใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายนั้น ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐละเลยไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าจนอาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่คนพิการ ให้สำนักงาน รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่คนพิการได้ โดยให้ถือว่ามติของคณะกรรมการเป็นที่สุด

4.2.4 การปรับบทบาทสำนักงานให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่และภารกิจที่เพิ่มขึ้น

ตามที่มาตรา 12 ⁵ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กำหนดให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้น โดยมีฐานะเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็น

⁵มาตรา 12 ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติแห่งชาติขึ้นเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมตามมาตรา 18 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงาน

ให้เลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการแต่งตั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

กรมตามมาตรา 18⁶ วรยศแห่งพ ระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยมี เลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชา และแม้ว่าในมาตรา 18 วรยศ จะกำหนดให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรณีนี้คือเลขาธิการสำนักงานส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีก็ตาม

⁶มาตรา 18 ให้จัดระเบียบราชการของกระทรวง ดังนี้

- (1) สำนักงานรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เว้นแต่บางกระทรวงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะไม่แยก ส่วนราชการตั้งขึ้นเป็นกรมก็ได้

ให้ส่วนราชการตาม (2) และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตาม (3) มีฐานะเป็นกรม กระทรวงใดมีความจำเป็นจะต้องมีส่วนราชการเพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแผน กำกับ เฝ้าระวัง และติดตามนโยบายและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง จะจัดระเบียบบริหารราชการโดยอนุมัติ คณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีสำนักนโยบายและแผนเป็นส่วนราชการภายใน ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้ ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะซึ่งไม่มี ฐานะเป็นกรมแต่มีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เป็นอธิบดีก็ได้ ในกรณีเช่นนั้นให้อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่สำหรับส่วน ราชการนั้นเช่นเดียวกับอธิบดี ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้คณะอนุกรรมการสามัญประจำ กระทรวงทำหน้าที่คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม สำหรับส่วนราชการนั้น การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรยศให้กระทำได้ในกรณีเป็นการยุบ รวม หรือโอนกรม ในกระทรวงใดมาจัดตั้งเป็นส่วนราชการตามวรยศในกระทรวงนั้นหรือกระทรวงอื่น โดยไม่มีการกำหนดตำแหน่ง หรืออัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้น และให้นำความในมาตรา 8 ทวิ และมาตรา 8 เบญจ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

การแต่งตั้งอธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นของส่วนราชการตามวรยศ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้ดำรง ตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ก่อนที่คณะรัฐมนตรีจะให้ความเห็นชอบในร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการตามวรยศ ของกระทรวงใด ให้นายกรัฐมนตรีส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ ให้นำความในวรยศ วรยศห้า วรยศหก และวรยศเจ็ด มาใช้บังคับกับสำนักนายกรัฐมนตรีและทบวง ตามหมวด 3 โดยอนุโลม

แต่โดยที่สำนักงานเป็นเพียงส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม จึงไม่เป็นนิติบุคคลตามมาตรา 7⁷ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานที่ผ่านมา จึงมีปัญหาในกรณีที่ต้องมีการติดต่อประสานกับบุคคลภายนอก โดยเฉพาะการทำนิติกรรมสัญญาหรือการดำเนินการในทางคดี เนื่องจากโดยหลักตามกฎหมายไทย ในปัจจุบันทั้งตามกฎหมายเอกชนและกฎหมายมหาชนยังยอมรับหลักของความเป็นนิติบุคคลที่จะมีสิทธิและหน้าที่ทำนองเดียวกับบุคคลธรรมดา และให้สามารถแสดงเจตนาได้โดยผ่านทางผู้แทนของนิติบุคคล โดยเฉพาะการดำเนินคดีในทางแพ่ง ซึ่งมาตรา 55⁸ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งกำหนดให้บุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่ง ซึ่งได้แก่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเท่านั้นที่จะเป็นผู้มีสิทธิในการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาล ดังนั้น การที่ส่วนราชการจะฟ้องร้องคดีแพ่งหรือคดีอาญา ส่วนราชการนั้นจึงต้องมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งหลักการดังกล่าวปรากฏได้อย่างชัดเจน กรณีที่สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีหนังสือแจ้งให้การดำเนินการฟ้องคดีของสำนักงานจะต้องดำเนินการผ่านกระทรวงหรือสำนักงานปลัดกระทรวง ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 และ คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้เคยให้ความเห็นไว้ในบันทึกเรื่อง การฟ้องให้ข้าราชการรับผิดชอบในทางแพ่ง (กรรมการร่างกฎหมายกองที่ 5) (เรื่องเสร็จที่ 54/2500) กล่าวคือ การฟ้องคดีแพ่งเพื่อให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบใช้ฐานละเมิดในกรณีที่ทรัพย์สินของหลวง สูญหายหรือข้าราชการทุจริตต่อหน้าที่ ยักยอกเงินของทางราชการนั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามนัยมาตรา 55 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เมื่อกระทรวงหรือกรมเจ้าสังกัดมีหน้าที่ดูแลรักษาทรัพย์สินของกระทรวงหรือมีหน้าที่ใช้จ่ายเงินของกระทรวงหรือกรมตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณ และ

⁷มาตรา 7 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ดังนี้

(1) สำนักนายกรัฐมนตรี

(2) กระทรวง หรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง

(3) ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง

(4) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนัก

นายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

สำนักนายกรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวง

ส่วนราชการตาม (1) (2) (3) และ (4) มีฐานะเป็นนิติบุคคล

⁸มาตรา 55 เมื่อมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้น เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลใดตามกฎหมายแพ่ง หรือบุคคลใดจะต้องใช้สิทธิทางศาล บุคคลนั้นชอบที่จะเสนอคดีของตนต่อศาลส่วนแพ่งที่มีเขตอำนาจได้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายแพ่งและประมวลกฎหมายนี้

กระทรวงหรือกรมนั้น มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามความหมายของมาตรา 65⁹ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว กระทรวงหรือกรมนั้นชอบที่จะเป็นโจทก์ฟ้องคดีแพ่งเสียเอง เพราะเป็นผู้ที่มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่โดยตรง

โดยที่สำนักงานไม่มีฐานะเป็นกรมและไม่เป็นนิติบุคคลดังที่กล่าวมาข้างต้น ในการดำเนินคดีหรือการทำนิติกรรมโดยเฉพาะสัญญาจัดซื้อจัดจ้างที่ผ่านมา จึงต้องดำเนินการผ่านสำนักงานปลัดกระทรวงซึ่งมีฐานะเป็นกรม โดยให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้มอบอำนาจให้เลขาธิการสำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน ทำให้การดำเนินการต้องผ่านกระบวนการและใช้ระยะเวลา มากกว่าการดำเนินการของหน่วยงานที่มีฐานะเป็นกรม ประกอบกับการเสนอแก้ไขอำนาจหน้าที่ของสำนักงานให้เป็นหน่วยปฏิบัติการและมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น จึงควรที่จะแก้ไขมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 โดยกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นหน่วยราชการซึ่งมีฐานะเป็นกรม ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ทั้งนี้ เพื่อให้สำนักงานสามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ครบถ้วนด้วยตนเอง อันจะส่งผลให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับส่วนราชการอื่นในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งกรณีอาจเทียบเคียงได้กับสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งเดิมก็เป็นส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรมตามมาตรา 18 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แต่ปัจจุบันก็ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 71/9 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 โดยกำหนดให้สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีฐานะเป็นกรมเช่นเดียวกับส่วนราชการอื่นในสำนักนายกรัฐมนตรี นอกจากนั้น แม้ว่าการกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่มีใช้กรมตามมาตรา 18 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 นั้น แม้ว่าจะกระทำได้ตามกฎหมายก็ตาม และลักษณะการเป็นหน่วยงานตามมาตรา 18 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องเป็นหน่วยงานที่มีลักษณะพิเศษ โดยเฉพาะที่ต้องการการบริหารที่แตกต่างจากกระทรวง ทบวง กรม เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานสัมพันธ์กับต่างประเทศ หรือเป็นหน่วยงานที่มีได้ใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย หรือไม่ต้องใช้อำนาจในการบังคับบัญชา แต่ถ้าเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติราชการปกติตามอำนาจหน้าที่ที่มีกฎหมายบัญญัติ ในระบบการบริหารราชการแผ่นดินปัจจุบันยังคงกำหนดให้กระทรวง ทบวง กรม เป็นนิติบุคคล ซึ่งมีผลทำให้กฎ ระเบียบต่าง ๆ ของทางราชการที่ออกมาใช้บังคับเพื่อปฏิบัติราชการเป็นการกำหนดขึ้นเพื่อรองรับส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลทั้งสิ้น เพื่อให้สามารถ

⁹ มาตรา 65 นิติบุคคลจะมีขึ้นได้ก็แต่ด้วยอาศัยอำนาจแห่งประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น

ปฏิบัติงานในฐานะที่เป็นหน่วยงานทางปกครองที่ใช้อำนาจมหาชน ฉะนั้น การที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และการปฏิบัติงานหลายเรื่องเป็นการใช้อำนาจมหาชน รวมทั้งตามข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามผลการศึกษานี้ สำนักงานจำเป็นต้องปฏิบัติหน้าที่เพิ่มขึ้นในการตรวจสอบและบังคับการตามกฎหมาย การปฏิบัติงานของสำนักงานจึงต้องใช้อำนาจหน้าที่และปฏิบัติราชการที่ไม่แตกต่างจากกรมทั่วไป ซึ่งต้องใช้กฎ ระเบียบ เช่นเดียวกับส่วนราชการอื่น ๆ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนฐานะของสำนักงานฯ ให้เป็นส่วนราชการในระดับกรมที่เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่เกิดข้อขัดข้องในการปฏิบัติราชการภายใต้กฎ ระเบียบของทางราชการในปัจจุบัน

4.2.5 ความเหมาะสมในการนำมาตรการทางอาญามาใช้ในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ

ตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอให้มีการศึกษาถึงความเหมาะสมในการนำมาตรการทางอาญามาใช้ในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ ตามแนวทางกฎหมายต่างประเทศนั้น จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศ ปรากฏว่ามีกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสและกฎหมายของเขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ได้มีการตรากฎหมายโดยมีการกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการไว้ โดยในกฎหมายของประเทศฝรั่งเศสได้กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นการกำหนดโทษสำหรับการกระทำที่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เพศ สถานะทางครอบครัว การตั้งครรรค์ สภาพทางกายภาพ ชื่อสกุล สุขภาพ ความพิการ ทางการเมือง กิจกรรมเกี่ยวข้องกับสหภาพ บุคลิกลักษณะ ชาติกำหนด สัญชาติ เชื้อชาติ ความเชื่อทางศาสนา อันจะเห็นได้ว่าเป็นการกำหนดโทษสำหรับกรณีทั่วไป ไม่เฉพาะการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ ส่วนเขตบริหารพิเศษฮ่องกง แม้จะมีการตรากฎหมายเฉพาะว่าด้วยการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ แต่ก็มีกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการเลือกปฏิบัติไปเรื่องอื่น ๆ ด้วย กล่าวคือ กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติทางเพศ กฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติของสถานภาพทางครอบครัว และกฎหมายว่าด้วยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

สำหรับความเหมาะสมที่จะนำมาตรการทางอาญามากำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 นั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ปรากฏว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดมาตรการในการโดยการกำหนดให้คนพิการมีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

แห่งชาติ เพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำการอันเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมที่ทำให้
 คนพิการได้รับหรือจะได้รับความเสียหายได้ รวมทั้งกำหนดให้คนพิการมีสิทธิที่จะฟ้องต่อศาล
 เพื่อเรียกร้องค่าเสียหายฐานละเมิด โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษ (punitive
 damages) ซึ่งเป็นมาตรการในการลงโทษเพื่อเป็นการป้องกันและป้องปรามมิให้บุคคลกระทำ
 ละเมิดในสถานะนั้นอีก และการกำหนดค่าเสียหายก็เปิดโอกาสให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจ
 กำหนดให้เหมาะสมกับความเสียหายที่เกิดขึ้นในแต่ละกรณีได้ และค่าเสียหายนั้นจะตกแก่
 คนพิการ มาตรการลงโทษผู้ฝ่าฝืนโดยการเรียกค่าเสียหาย จึงเป็นการลงโทษที่คำนวณจาก
 การได้รับประโยชน์จากการฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งเป็นผลโดยตรงในการลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตาม
 กฎหมาย และเกิดประโยชน์แก่คนพิการที่เป็นผู้เสียหายมากกว่าการใช้มาตรการทางอาญาซึ่งจะ
 ไม่เกิดประโยชน์ต่อคนพิการ ดังนั้น บทกำหนดโทษเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติที่กำหนดไว้ใน
 พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 จึงมีความเหมาะสมกับ
 สภาพการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทย เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
 คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เป็นกฎหมายในลักษณะของการส่งเสริม การนำโทษทางอาญา
 มากำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากจะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายแล้ว
 ยังเป็นการก่อให้เกิดข้อโต้แย้งสำหรับบุคคลปกติทั่วไปที่จะต้องรับโทษทางอาญาในการเลือก
 ปฏิบัติต่อคนพิการ และจะส่งผลให้เกิดการไม่ยอมรับหรือหลีกเลี่ยงการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ
 ที่ตนต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริมให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับตามที่
 กฎหมายกำหนดไว้ได้ นอกจากนี้ ในกรณีที่ประเทศไทยจะนำบทลงโทษทางอาญามาใช้สำหรับ
 กรณีการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการก็มีความจำเป็นจะต้องพิจารณาถึงการตรากฎหมายเพื่อ
 การคุ้มครองบุคคลที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เนื่องจากเหตุอื่น ๆ นอกเหนือจากความพิการ
 ด้วยตามแนวทางของกฎหมายต่างประเทศ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
 คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เพื่อนำบทกำหนดโทษทางอาญามาใช้สำหรับการเลือกปฏิบัติ
 แก่คนพิการ จึงยังไม่เหมาะสมทั้งในบริบทของกฎหมายและก่อให้เกิดข้อโต้แย้งสำหรับบุคคลที่
 อาจได้รับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมโดยเหตุอื่น นอกจากความพิการ อย่างไรก็ตาม เพื่อให้
 คนพิการซึ่งถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมได้รับการคุ้มครองและได้รับการเยียวยาตามหลักเกณฑ์
 ที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ได้อย่างแท้จริง
 จึงสมควรกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้เป็นสิทธิของคนพิการในการร้องขอให้หน่วยงาน
 ของรัฐพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

4.2.6 การรับฟังความคิดเห็นแนวทางการปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ครั้งที่ 2 เมื่อวันศุกร์ ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2553 ณ โรงแรมรามารการ์เด็นท์ กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน 157 คน

คณะผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดและข้อเสนอของคณะผู้วิจัย รวมทั้ง จัดทำแบบสอบถาม และจัดส่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 156 คน ให้ความเห็น ปรากฏว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 89 คน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกรอบแนวคิดและข้อเสนอของ คณะผู้วิจัย นอกจากนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ส่งข้อเสนอของ คณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและ ผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา โดยมีข้อเสนอแนะที่เป็นสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

(1) องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำ จังหวัด ควรประกอบด้วยบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในจังหวัดนั้น และควรเพิ่มจำนวนคนพิการและผู้แทน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในคณะอนุกรรมการฯ รวมทั้งให้คณะอนุกรรมการฯ มีอำนาจในการ บริหารและจัดสรรงบประมาณ

คณะผู้วิจัยเห็นว่า โดยที่มาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 บัญญัติให้องค์ประกอบ คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามและการดำรง ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำ จังหวัดให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งใน ข้อ 3 ของระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด พ.ศ. 2551 ได้มีการกำหนดให้ผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่เกินสามคนเป็นอนุกรรมการอยู่แล้ว ส่วนผู้แทนคนพิการก็ได้กำหนดให้มีผู้แทนองค์กรคนพิการ แต่ละประเภทในจังหวัด ซึ่งสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยรับรองจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นอนุกรรมการด้วยแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นนี้

สำหรับประเด็นการให้อำนาจคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประจำจังหวัดบริหารและจัดสรรงบประมาณนั้น เห็นว่า ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้ คณะอนุกรรมการบริหารกองทุน มีอำนาจในการบริหารและจัดสรรงบประมาณ ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติกำหนด ดังนั้น คณะอนุกรรมการบริหารกองทุน ต้องรับผิดชอบในการบริหารจัดการเงินกองทุนในภาพรวม และแม้ว่าจะมีการแก้ไขให้ คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนสามารถมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด เป็นผู้ดำเนินการแทนได้ แต่คณะอนุกรรมการบริหารกองทุน

ยังคงต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบในการบริหารและจัดสรรงบประมาณของคณะกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด แม้ว่าจะได้มอบอำนาจไปแล้ว จึงไม่สามารถกำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดมีอำนาจเด็ดขาดในการบริหารและจัดสรรงบประมาณของกองทุนได้

(2) การกำหนดให้ผู้แทนองค์กรด้านคนพิการและองค์กรเพื่อคนพิการมีบทบาทหน้าที่มากขึ้น โดยเฉพาะการเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

คณะผู้วิจัยเห็นว่า มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้ผู้แทนองค์กรคนพิการแต่ละประเภทเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งที่มาของผู้แทนองค์กรคนพิการแต่ละประเภคนั้น ตามข้อ 3 แห่งระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยการแจ้งชื่อองค์กรคนพิการแต่ละประเภท พ.ศ. 2551 ได้กำหนด คุณสมบัติขององค์กรคนพิการแต่ละประเภทว่าต้องได้รับการรับรองจากสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย จึงถือได้ว่าผู้แทนองค์กรคนพิการแต่ละประเภท ซึ่งเป็นผู้แทนที่ได้รับการกลั่นกรองจากสมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยมีความเหมาะสมอยู่แล้ว ในการเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

(3) การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการควรจัดตั้งทั้งในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น เพื่อให้กองทุนฯ ระดับท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณโดยตรง

คณะผู้วิจัยเห็นว่า การจัดตั้งกองทุนควรจัดตั้งเป็นกองทุนเดียวไม่ควรเป็นหลายกองทุน เนื่องจากเป็นการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน การจัดตั้งหลายกองทุนจะมีปัญหาทั้งในแง่ที่มาของรายได้ และการใช้จ่ายเงินจากกองทุน เพราะ การที่รัฐต้อง จัดสรรเงินอุดหนุนให้แต่ละกองทุนจะทำให้ได้รับการจัดสรรในจำนวนที่น้อย และการใช้จ่ายเงินอาจต้องจำกัดเฉพาะเขตพื้นที่ของกองทุนนั้นๆ ซึ่งจะส่งผลให้การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ นอกจากนี้ การจัดตั้งกองทุนยังต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0506/ว. 304 ลงวันที่ 4 กันยายน 2551 เรื่อง แนวทางการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียน ด้วย

(4) การจัดตั้งศูนย์บริการคนพิการนั้นยังมีความเห็นเป็น 2 แนวทางคือ แนวทางที่หนึ่งให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้ดำเนินการ และแนวทางที่สองให้หน่วยงานอื่นหรือเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้เสนอแนวทางที่ครอบคลุมอยู่แล้ว กล่าวคือ การจัดตั้งและดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการอาจดำเนินการโดยสำนักงานส่งเสริม

และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติจะเป็นผู้ดำเนินการเองหรือมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรด้านคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการก็ได้ ซึ่งสำนักงานจะมีการจัดทำข้อตกลงการจัดตั้งเพื่อให้การดำเนินการของศูนย์บริการเป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานกำหนด ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบการดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการด้วย

คำชี้แจงการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย

1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

2. ส่วนราชการที่เสนอ

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3. ความเป็นมา

ตามที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติรับรองสิทธิของคนพิการและกำหนดให้ รัฐต้องมีนโยบายเกี่ยวกับผู้พิการไว้ในหลายมาตราด้วยกัน เช่น มาตรา 30 ที่กำหนดให้บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้ มาตรา 54 ที่กำหนดให้บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐและบุคคลวิกลจริตย่อมได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ มาตรา 80 (1) ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้พิการหรือ ทุพพลภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้ รวมทั้งมาตรา 303 ซึ่งกำหนดให้คณะรัฐมนตรีต้อง ดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายในการกำหนดรายละเอียดเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองการใช้ สิทธิและเสรีภาพให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วย ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities) โดยมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2551 ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2551 มอบให้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นหน่วยงานหลักในการประสานการ ดำเนินงานให้เป็นไปตามอนุสัญญา โดยมีสาระสำคัญในข้อ 4 กำหนดให้รัฐภาคีรับที่จะประกัน และส่งเสริมในการทำให้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของคนพิการทั้งปวงกลายเป็นจริง อย่างเต็มที่ โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติในรูปแบบใดๆ บนพื้นฐานจากความพิการ โดยรัฐภาคี รับที่จะดำเนินการออกมาตรการทางกฎหมาย ทางปกครองและมาตรการอื่นๆ ที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อให้มีการปฏิบัติตามสิทธิที่รับรองไว้ในอนุสัญญานี้ และดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งการออกกฎหมาย เพื่อแก้ไขหรือยกเลิกกฎหมาย กฎระเบียบ จารีตประเพณีและทางปฏิบัติ

ที่มีอยู่ซึ่งก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ และให้คำนึงถึงการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของคนพิการในนโยบายและแผนงานทั้งปวง ตลอดจนดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติเพราะเหตุแห่งความพิการโดยบุคคล องค์กรหรือวิสาหกิจใดๆ รวมทั้งข้อ 33 กำหนดให้ให้รัฐภาคีกำหนดหน่วยงานหลักหนึ่งหน่วยงาน หรือมากกว่าหนึ่งหน่วยงานภายในภาครัฐ เพื่อกิจการที่เกี่ยวกับการอนุวัติตามอนุสัญญาฯ นี้ และจะต้องให้ความสำคัญในการจัดตั้งหรือแต่งตั้งกลไกการประสานงานภายในรัฐบาลเพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องในภาคส่วนต่างๆ และในระดับต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

ประกอบกับการที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2551 กำหนดแนวนโยบายที่จะมุ่งเน้น แก้ไขปัญหาความยากจน ขจัดการกระทำทารุณกรรม และการเลือกปฏิบัติต่อผู้พิการ ให้การคุ้มครองและส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมแก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นพึ่งตนเองได้ และ มุ่งเน้น จัดระบบงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ตลอดจน ส่งเสริมพัฒนาระบบบริหารผลงานและสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผลในการส่งมอบบริการสาธารณะ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดย สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นต้องทบทวนภารกิจของสำนักงานเพื่อให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แนวนโยบายของรัฐบาล และพันธกรณีที่มีอยู่ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

จากการศึกษาและพิจารณา พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 อันเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับคนพิการให้เป็นไปตามหลักสากลตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการและให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของคนพิการ ปรากฏว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้อย่างครบถ้วนตามที่อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการได้กำหนดไว้ โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ ดังต่อไปนี้

(1) สิทธิในการได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และกรณีอื่น เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น (มาตรา 20 (1))

- (2) สิทธิในการได้รับการศึกษาตามความเหมาะสม และการได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับคนพิการ (มาตรา 20 (2))
- (3) สิทธิในการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ มาตรการต่าง ๆ เพื่อการมีงานทำและการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการทำงานและการประกอบอาชีพ (มาตรา 20 (3))
- (4) สิทธิในการได้รับการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่โดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป (มาตรา 20 (4))
- (5) สิทธิในการได้รับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบายและกิจกรรมอื่น อันเป็นการให้บริการสาธารณะ และการช่วยเหลือทางกฎหมาย (มาตรา 20 (5))
- (6) สิทธิในการสื่อสาร การโทรคมนาคม เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร สำหรับคนพิการ (มาตรา 20 (6))
- (7) สิทธิในการได้รับบริการล่ามภาษามือ (มาตรา 20 (7))
- (8) สิทธิในการมีสัตว์นำทาง เครื่องมือที่ใช้ในการนำทาง หรือสิ่งอื่นใดติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือคนพิการ (มาตรา 20 (8))
- (9) สิทธิในการได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการ (มาตรา 20 (9))
- (10) สิทธิในการได้รับการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการหรือสวัสดิการอื่น (มาตรา 20 (10))
- (11) สิทธิในการได้รับสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดู (มาตรา 20 วรรคสาม)
- (12) สิทธิในการได้รับความคุ้มครองและการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (มาตรา 15 มาตรา 16 และมาตรา 17)
- (13) สิทธิในการได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี (มาตรา 10 วรรคห้า)
- (14) สิทธิในการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการของเอกชน (มาตรา 33)

รวมทั้งการกำหนดห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติที่เป็น การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ และกำหนดให้คนพิการมีสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายฐานละเมิดที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติดังกล่าวได้ โดยบัญญัติให้หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้สิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ต่อไปได้ บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันจึงมีความยืดหยุ่นที่จะสามารถนำมาปรับใช้กับการกำหนดสิทธิประโยชน์ที่คนพิการสมควรจะได้รับโดยครบถ้วน

รวมทั้งได้กำหนดให้คนพิการและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแลและ การบังคับกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพคนพิการในแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

- (1) การได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการและอนุกรรมการตามกฎหมาย (มาตรา 5 และ มาตรา 11)
- (2) การได้รับการรับรองเป็นองค์กรด้านคนพิการ หรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา 6 (10))
- (3) การได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งของ องค์กรด้านคนพิการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ (มาตรา 13 (4))
- (4) การร้องเรียนและสิทธิในการฟ้องคดี (มาตรา 16 และมาตรา 17)
- (5) การช่วยเหลือผู้ช่วยคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ (มาตรา 20)
- (6) การได้รับการสนับสนุนจากกองทุน (มาตรา 26 และมาตรา 27)

อย่างไรก็ตาม หลังจาก ที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับปรากฏว่า ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพบางกรณี ที่จำเป็นต้องมีการแก้ไข เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามแนวนโยบายแห่งรัฐ ที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา ในการให้ การคุ้มครองและส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมแก่ผู้พิการ และมุ่งเน้นการจัด ระบบงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

4. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

4.1 วัตถุประสงค์

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เพื่อ

- (1) สนับสนุนให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิทธิตามที่กฎหมาย กำหนดไว้ได้อย่างแท้จริง
- (2) เพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ
- (3) กำหนดบทบาทหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติ ให้เป็นหน่วยปฏิบัติการในการตรวจสอบและดูแลคนพิการ และปรับปรุงสถานะของ สำนักงานให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ และภารกิจที่เพิ่มขึ้น
- (4) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มี ประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

4.2 ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ และแนวนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2551 ที่จะมุ่งเน้นการให้ความคุ้มครองและส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมแก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และพึ่งตนเองได้ รวมทั้งการมุ่งเน้นการจัดระบบงานให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้

4.3 ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่ต้องการแก้ไข

(1) บทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่คนพิการจะได้รับ ซึ่งมีผลตามกฎหมายให้หน่วยงานของรัฐ หรือผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกหรือปฏิบัติต่อคนพิการ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดขึ้น แต่ยังคงขาดบทบัญญัติที่จะสนับสนุนให้คนพิการได้เข้าถึง และใช้ประโยชน์ในสิทธิประโยชน์ที่จัดให้มีขึ้นได้อย่างสะดวกและมีฐานกฎหมายรองรับ โดยเฉพาะการขอใช้สิทธิของคนพิการว่า คนพิการจะสามารถทราบเรื่องของสิทธิประโยชน์ ได้อย่างไร การร้องขอให้ได้รับสิทธิจะทำอย่างไร รวมทั้งการมีสิทธิในการเสนอแนะการปรับปรุง สิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพความพิการ แม้ว่าเรื่องเหล่านี้อาจใช้แนวทางการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนพิการได้ก็ตาม แต่ถ้ามิได้บัญญัติเป็นหลักประกันสิทธิของคนพิการไว้ในกฎหมาย กรณีก็จะเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐใช้ดุลพินิจช่วยเหลือตามที่เห็นสมควร โดยไม่มีมาตรการทางกฎหมายรองรับการใช้สิทธิเบื้องต้น และสำหรับคนพิการเองก็อาจไม่สามารถมีข้ออ้างตามกฎหมายเพื่อเรียกร้องการใช้สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายได้

(2) คนพิการจำนวนมากเป็นคนพิการที่อยู่ในสภาพไม่สามารถช่วยตนเองได้ ในการเรียกร้องการขอใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะโดยฐานะ สภาพความเป็นอยู่ หรือสภาพร่างกาย คนพิการจึงจำเป็นต้องมีตัวแทนที่จะช่วยเหลือดำเนินการเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้มีองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการขึ้น เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือคนพิการ แต่ก็ยังไม่มีบทบัญญัติรับรองอำนาจหน้าที่ในการเป็นตัวแทนของคนพิการอย่างเด่นชัด คงมีแต่เพียงอำนาจฟ้องคดีแทนในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม แต่สำหรับการช่วยเหลือกรณีอื่นก็เพียงแต่กำหนดให้ทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการซึ่งขึ้นอยู่แต่ละองค์กรว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยยังไม่มีบทกฎหมายรับรองการอ้าง

สิทธิ เพื่อช่วยเหลือคนพิการที่หน่วยงานของรัฐจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องนั้น
อย่างชัดเจน

(3) บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550
ได้บัญญัติให้มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เป็นหลัก เนื่องจก
การให้ความช่วยเหลือคนพิการนั้นได้ถูกแยกกระจัดกระจายไปอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐ
และเอกชน และโดยที่การดำเนินการดังกล่าวมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามภาระหน้าที่ที่กฎหมาย
กำหนดไว้มีจำนวนมาก จึงเป็นการยากที่จะตรวจสอบการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานว่าได้มี
การดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้แล้วหรือไม่ จึงควรมีองค์กรกลางที่ทำหน้าที่ในการ
ตรวจสอบและประสานงานให้การดำเนินการของแต่ละหน่วยงานมีความครบถ้วน และสะดวกต่อ
การเข้าถึงของคนพิการ จึงสมควรที่จะปรับบทบาท สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน
พิการแห่งชาติให้เป็นหน่วยงานกลางในการตรวจสอบ ติดตาม และประสานงานกับหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ครบถ้วน รวมทั้ง
เป็นหน่วยตรวจสอบดูแลคนพิการทั่วประเทศ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่คนพิการ การช่วยเหลือ
ให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ รัฐจัดให้มีขึ้นหรือที่กฎหมายบัญญัติรองรับไว้ ซึ่งการจัด
ให้มีหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่ดังกล่าวก็จะเป็นการสอดคล้องกับข้อ 33 แห่งอนุสัญญาว่าด้วย
สิทธิคนพิการ อย่างไรก็ตาม การปรับบทบาทของสำนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ในเชิงรุก ดังที่กล่าว
มาข้างต้น จำเป็นต้องปรับบทบาทของสำนักงานให้มีฐานะที่กฎหมายรองรับความเป็นนิติบุคคล
เพื่อให้สามารถทำหน้าที่โดยครบถ้วนด้วยตนเองได้ จึงควรปรับปรุงให้เป็นส่วนราชการระดับกรมขึ้น
เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างคล่องตัวและมีลักษณะงานที่เป็นการถาวร
สามารถมอบอำนาจให้เกิดผลตามกฎหมายและทำนิติกรรมสัญญากับองค์กรต่าง ๆ ในการใช้
อำนาจตามกฎหมายนี้

(4) การบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
ยังขาดประสิทธิภาพและความคล่องตัว เนื่องจากมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและ
พัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 บัญญัติให้การอนุมัติเงินของกองทุนเป็นอำนาจเฉพาะ
ของคณะกรรมการบริหารกองทุน และไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการบริหาร
กองทุนสามารถมอบหมายให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำ
จังหวัด ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ทำงานใกล้ชิดกับคนพิการในพื้นที่พิจารณาการดำเนินการ
อนุมัติการใช้จ่ายเงินกองทุนแทนได้ ทำให้การพิจารณาจัดสรรเงินของกองทุนไม่มีความคล่องตัว
เนื่องจากต้องส่งเรื่องการขออนุมัติใช้จ่ายเงินของกองทุนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหาร

กองทุนซึ่งอยู่ส่วนกลางพิจารณาอนุมัติทุกกรณี จึงควรแก้ไขระบบการพิจารณาอนุมัติเงินของ กองทุนให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น

4.4 มาตรการที่จะบรรลุมติประสงค์ของภารกิจ

(1) กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งเป็น หน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และเป็นหน่วยงาน กลางในการ ตรวจสอบและดูแลการดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยกำหนดให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้น ดังต่อไปนี้

(ก) ให้สำนักงานมีหน้าที่ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับ สิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 กำหนดไว้ (เพิ่มมาตรา 13 (4/1) และมาตรา 22/1)

(ข) ให้สำนักงานจัดให้มีศูนย์บริการคนพิการ ตามจำนวนและสถานที่ตั้งที่ เหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการได้อย่างทั่วถึง (เพิ่มมาตรา 20/3 และมาตรา 20/4)

(2) ปรับปรุงสถานะของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เป็นสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ โดยมีฐานะเป็นกรม ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่าง มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12)

(3) กำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้อย่างแท้จริง โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิ ดังต่อไปนี้ (เพิ่ม มาตรา 20/1)

(ก) การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและความ ช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ในการนี้ เมื่อคนพิการร้องขอเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือใช้สิทธิประโยชน์ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจ หน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นมีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดและอำนวยความสะดวกแก่คนพิการเพื่อให้ สามารถใช้สิทธิประโยชน์นั้นได้

(ข) ในกรณีที่คนพิการประสงค์จะใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ คนพิการมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนหรือ ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้คนพิการนั้นสามารถใช้สิทธิได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความ

พิการ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกตามสภาพความพิการ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปฏิบัติที่สามารถใช้สิทธิโดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(ค) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

(ง) การเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนจัดให้มีหรืออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(จ) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นเพื่อบรรเทาเหตุแห่งความพิการ มิให้เกิดอันตรายร้ายแรง

(ฉ) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการ สำนักงาน หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดมาตรการในการดูแลความเป็นอยู่ของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(4)) เพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ (เพิ่มมาตรา 20/2) กำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการตามที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 6 (10) มีสิทธิดำเนินการอื่นนอกเหนือจากการดำเนินการแทนคนพิการในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายตามที่มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(ข) การให้ความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึงการได้รับสิทธิประโยชน์และการใช้สิทธิประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องจัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

(ค) การเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีการส่งเสริมหรือช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วนและเสมอภาค

(ง) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการหรือสำนักงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงสิทธิประโยชน์แก่คนพิการเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

(จ) การได้รับมอบหมายจากสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 (2) โดยกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนสามารถมอบหมายให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำ จังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรในระดับจังหวัดที่มีความใกล้ชิดกับคนพิการในพื้นที่พิจารณาอนุมัติเงินแทนได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณา

และอนุมัติเงินของกองทุนสามารถดำเนินการได้ โดยไม่ต้องเสนอคำขออนุมัติต่อคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาทุกกรณี

4.5 ทางเลือกอื่นซึ่งจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

- ไม่มี -

4.6 เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการสามารถแก้ไขปัญหาคือข้อบกพร่องนั้นได้

มาตรการที่กำหนดไว้เป็นมาตรการที่สามารถปฏิบัติได้จริง และไม่ก่อให้เกิดภาวะด้านงบประมาณในการดำเนินการ

5. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ยังคงมีหน้าที่หลักในการดำเนินการ โดยมีองค์กรคนพิการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ร่วมดำเนินการ

6. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

6.1 ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เพื่อให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดให้มีขึ้นได้อย่างสะดวก โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งพาตนเองได้ ตลอดจนให้คนพิการได้เข้ามามีส่วนร่วมและเป็นพลังของสังคมได้อย่างเต็มที่

6.2 การใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับพร้อมกันทั่วราชอาณาจักร

6.3 สภาพบังคับของกฎหมาย

ใช้วิธีการกำหนดมาตรการที่เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ โดยใช้กลไกในทางบริหารในการประสานงานให้ผู้ที่มีหน้าที่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดแทน การกำหนดโทษทางปกครองหรือทางอาญาเพื่อบังคับแก่ผู้ซึ่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งอาจส่งผลให้มีผู้พยายามหลีกเลี่ยงหรือไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด อันจะไม่ส่งผลดีแก่ผู้พิการ

7. ความซับซ้อนทางกฎหมาย

- ไม่มี -

8. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ไม่ก่อให้เกิดภาระต่อบุคคลใด จึงมีความคุ้มค่าในการดำเนินการ

9. ความพร้อมของรัฐ

9.1 สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการมีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

9.2 การจัดตั้งศูนย์คนพิการเพื่อช่วยเหลือคนพิการจะมีลักษณะค่อยเป็นค่อยไปตามความพร้อมด้วยสถานที่และงบประมาณ และความร่วมมือขององค์กรคนพิการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะเป็นการลดภาระในการดำเนินการของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติได้

9.3 งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้

การตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ เพียงแต่ปรับปรุงสถานะของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติจากเดิมเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมให้มีฐานะเป็นกรมซึ่งเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเบ็ดเสร็จ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

10. วิธีการทำงาน การตรวจสอบ และการประเมินผลสัมฤทธิ์

10.1 วิธีการทำงาน

(1) กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นหน่วยงานตรวจสอบและดูแลการดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดไว้

(2) กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติดำเนินการจัดตั้งและดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ เพื่อตรวจสอบข้อมูลและความต้องการของคนพิการ รวมทั้งเป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องการได้รับสิทธิประโยชน์และประสานความช่วยเหลือให้แก่คนพิการ การดำเนินการอาจจัดตั้งและดำเนินการโดยสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติหรือโดยการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคนพิการ

(3) กำหนดบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ

10.2 ระบบการตรวจสอบ

ในกรณีที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ หรือ ศูนย์บริการคนพิการได้รับการร้องเรียนหรือมีการ ตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการ

ตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว พบว่าหน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

- มีอำนาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี
- ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐให้สำนักงานรายงานต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการ แต่ถ้าเป็นผู้เกี่ยวข้องอื่นที่มีใช้หน่วยงานของรัฐให้สำนักงานแจ้งหน่วยงานของรัฐ ที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งการเพื่อใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายนั้น ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐละเลยไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าจนอาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่คนพิการ ให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่คนพิการได้ โดยให้ถือว่ามติของคณะกรรมการเป็นที่สุด

10.3 การประเมินผล

- (1) คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ โดยสะดวกและทั่วถึง
- (2) หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่ต้องจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกหรือปฏิบัติต่อคนพิการตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยครบถ้วน
- (3) ข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการลดน้อยลง

11. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

การตราอนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้เฉพาะที่จำเป็น และเป็นรายละเอียดในทางปฏิบัติคือระเบียบของคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ในการกำหนดให้คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดสามารถพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแทนได้

12. การรับฟังความคิดเห็น

ในการยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่

- (1) ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2552 ณ โรงแรมปรีณิพาเลส หลานหลวง กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน 70 คน
- (2) ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2553 ณ โรงแรมรามากาเด็นท์ ลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร มีผู้เข้าร่วมสัมมนา จำนวน 157 คน
- ซึ่งผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้นำประเด็นข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์จากผู้เข้าร่วมสัมมนาและแสดงความคิดเห็นมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้ว
-

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

1. เหตุผลและความจำเป็น

สืบเนื่องจากวันที่ 13 ธันวาคม 2549 คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้ประเทศไทยลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการในวันแรกที่เปิดให้มีการลงนาม ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ และเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2551 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบให้ประเทศไทยให้สัตยาบันสิทธิอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ตามที่กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ ต่อมา ในวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 ประเทศไทยได้ให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ อันมีผลให้อนุสัญญานี้จึงมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยตั้งแต่วันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2551 กระทรวงการพัฒนาศังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาบทบัญญัติตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ว่ามีความสอดคล้องกับ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ หรือไม่ เพียงใด ซึ่งจากการพิจารณาสิทธิของคนพิการที่อนุสัญญาได้รับรองไว้ ได้แก่

(1) การเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง การอยู่ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนเสรีภาพในการตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง และความเป็นอิสระของบุคคล

(2) การไม่เลือกปฏิบัติ

(3) การมีส่วนร่วมและการอยู่ในสังคม

(4) การเคารพในความแตกต่าง และการยอมรับคนพิการว่าเป็นส่วนหนึ่งของความ

หลากหลายของมนุษย์และมนุษยชาติ

(5) ความเท่าเทียมกันในโอกาส

(6) การเข้าถึงสิทธิ

(7) ความเท่าเทียมกันระหว่างชายและหญิง

(8) การเคารพความสามารถในการพัฒนาของเด็กพิการ และการเคารพในสิทธิของเด็ก

พิการที่จะรักษาอัตลักษณ์ของตน

ปรากฏว่าพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ ในการคุ้มครองสิทธิคนพิการ ไว้อย่างครบถ้วนตามที่อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคน

พิการได้กำหนดไว้ โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลือจากรัฐ ดังต่อไปนี้

- (1) สิทธิในการได้รับการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รวมทั้งอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และกรณีอื่น เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น (มาตรา 20 (1))
- (2) สิทธิในการได้รับการศึกษาตามความเหมาะสม และการได้รับความช่วยเหลือทางการศึกษาสำหรับคนพิการ (มาตรา 20 (2))
- (3) สิทธิในการได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ มาตรการต่าง ๆ เพื่อการมีงานทำและการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการทำงานและการประกอบอาชีพ (มาตรา 20 (3))
- (4) สิทธิในการได้รับการยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างเต็มที่โดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป (มาตรา 20 (4))
- (5) สิทธิในการได้รับการช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบายและกิจกรรมอื่น อันเป็นการให้บริการสาธารณะ และการช่วยเหลือทางกฎหมาย (มาตรา 20 (5))
- (6) สิทธิในการสื่อสาร การโทรคมนาคม เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร สำหรับคนพิการ (มาตรา 20 (6))
- (7) สิทธิในการได้รับบริการล่ามภาษามือ (มาตรา 20 (7))
- (8) สิทธิในการมีสัตว์นำทาง เครื่องมือที่ใช้ในการนำทาง หรือสิ่งอื่นใดติดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือคนพิการ (มาตรา 20 (8))
- (9) สิทธิในการได้รับสวัสดิการเบี้ยความพิการ (มาตรา 20 (9))
- (10) สิทธิในการได้รับการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการหรือสวัสดิการอื่น (มาตรา 20 (10))
- (11) สิทธิในการได้รับสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดู (มาตรา 20 วรรคสาม)
- (12) สิทธิในการได้รับความคุ้มครองและการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (มาตรา 16 และมาตรา 17)
- (13) สิทธิในการได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี (มาตรา 10 วรรคห้า)
- (14) สิทธิในการเข้าทำงานในหน่วยงานของรัฐและสถานประกอบการของเอกชน (มาตรา 33)

รวมทั้งกำหนดห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติที่เป็นารเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการและกำหนดให้คนพิการมีสิทธิในการเรียกร้องค่าเสียหายฐานละเมิดที่เกิดจากการเลือกปฏิบัติดังกล่าวได้ โดยบัญญัติให้หน่วยงานของรัฐสามารถกำหนดหลักเกณฑ์รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้สิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ต่อไปได้ บทบัญญัติของกฎหมายปัจจุบันจึงมีความยืดหยุ่นที่สามารถนำมาปรับใช้กับการกำหนดสิทธิประโยชน์ที่คนพิการสมควรจะได้รับตามที่อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการรับรองไว้ โดยครบถ้วน รวมทั้งได้กำหนดให้คนพิการและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการเข้ามามีส่วนร่วม ในการดูแลและการบังคับกฎหมายให้สอดคล้องกับสภาพคนพิการในแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

- (1) การได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการและอนุกรรมการตามกฎหมาย (มาตรา 5 และ มาตรา 11)
- (2) การได้รับการรับรองเป็นองค์กรด้านคนพิการ หรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ (มาตรา 6 (10))
- (3) การได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งของ องค์กรด้านคนพิการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ (มาตรา 13 (4))
- (4) การร้องเรียนและสิทธิในการฟ้องคดี (มาตรา 16 และมาตรา 17)
- (5) การช่วยเหลือผู้ช่วยคนพิการและผู้ดูแลคนพิการ (มาตรา 20)
- (6) การได้รับการสนับสนุนจากกองทุน (มาตรา 26 และมาตรา 27)

อย่างไรก็ตาม หลังจาก ที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับปรากฏว่า ยังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพบางกรณี ดังต่อไปนี้

- (1) บทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่คนพิการจะได้รับ ซึ่งมีผลตามกฎหมายให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องจัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกหรือปฏิบัติต่อคนพิการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดขึ้น แต่ยังคงขาดบทบัญญัติที่จะสนับสนุนให้คนพิการได้เข้าถึงและใช้ประโยชน์ในสิทธิประโยชน์ที่จัดให้มีขึ้นได้อย่างสะดวกและมีฐานกฎหมายรองรับ โดยเฉพาะการขอใช้สิทธิของคนพิการว่า คนพิการจะสามารถทราบเรื่องของสิทธิประโยชน์ได้อย่างไร การร้องขอให้ได้รับสิทธิจะทำอย่างไร รวมทั้งการมีสิทธิในการเสนอแนะการปรับปรุงสิทธิประโยชน์ให้เหมาะสมกับสภาพความพิการ แม้ว่าเรื่องเหล่านี้อาจใช้แนวทางการบริหารจัดการของหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีขึ้นเพื่อช่วยเหลือคนพิการได้ก็ตาม แต่ถ้ามิได้บัญญัติเป็นหลักประกันสิทธิของคนพิการไว้ในกฎหมาย กรณีก็จะเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐใช้ดุลพินิจช่วยเหลือตามที่เห็นสมควร โดยไม่มีมาตรการทางกฎหมายรองรับการใช้สิทธิเบื้องต้น และสำหรับ

คนพิการเองก็อาจไม่สามารถมีข้ออ้างตามกฎหมายเพื่อเรียกร้องการใช้สิทธิประโยชน์ตามกฎหมายได้

(2) คนพิการจำนวนมากเป็นคนพิการที่อยู่ในสภาพไม่สามารถช่วยตนเองได้

ในการเรียกร้องการขอใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะโดยฐานะ สภาพความเป็นอยู่ หรือสภาพร่างกาย คนพิการจึงจำเป็นต้องมีตัวแทนที่จะช่วยเหลือดำเนินการเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ซึ่งตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้มีองค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการขึ้นเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือคนพิการ แต่ก็ยังไม่มีบทบัญญัติรับรองอำนาจหน้าที่ในการเป็นตัวแทนของคนพิการอย่างเด่นชัด คงมีแต่เพียงอำนาจฟ้องคดีแทนในกรณีที่มีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม แต่สำหรับการช่วยเหลือกรณีอื่นก็เพียงแต่กำหนดให้ทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละองค์กรว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยยังไม่มีบทกฎหมายรับรองการอ้างสิทธิ เพื่อช่วยเหลือคนพิการที่หน่วยงานของรัฐจะต้องมีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อเรียกร้องนั้นอย่างชัดเจน

(3) บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

คนพิการแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติให้มีบทบาทในฐานะเป็นผู้ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เป็นหลัก เนื่องจากการให้ความช่วยเหลือคนพิการนั้นได้ถูกแยกกระจายไปอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน และโดยที่การดำเนินการดังกล่าวมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามภาระหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้มีจำนวนมาก สำนักงานจึงสมควรที่จะปรับบทบาทเป็นหน่วยงานผู้ปฏิบัติในการตรวจสอบดูแลคนพิการทั่วประเทศ การให้ข้อมูลข่าวสารแก่คนพิการ การช่วยเหลือให้ คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้มีขึ้นหรือที่กฎหมายบัญญัติรับรองไว้ เพื่อให้คนพิการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างแท้จริง ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ในเชิงรุกเช่นนี้ จำเป็นต้องปรับบทบาทของสำนักงานให้มีฐานะที่กฎหมายรองรับความเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถทำหน้าที่โดยครบถ้วนด้วยตนเองได้ จึงควรปรับปรุงให้เป็นส่วนราชการระดับกรมขึ้น เพื่อประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างคล่องตัวและมีลักษณะงานที่เป็นการถาวร สามารถมอบอำนาจให้เกิดผลตามกฎหมายและทำนิติกรรมสัญญากับองค์กรต่าง ๆ ในการใช้อำนาจตามกฎหมายนี้

(4) การบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการยังขาด

ประสิทธิภาพและความคล่องตัว เนื่องจากมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 บัญญัติให้การอนุมัติเงินของกองทุนเป็นอำนาจเฉพาะของคณะกรรมการบริหารกองทุน และไม่มีบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุน

สามารถมอบหมายให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ทำงานใกล้ชิดกับคนพิการในพื้นที่พิจารณาการดำเนินการอนุมัติ การใช้จ่ายเงินกองทุนแทนได้ ทำให้การพิจารณาจัดสรรเงินของกองทุนไม่มีความคล่องตัว เนื่องจากต้องส่งเรื่องการขออนุมัติใช้จ่ายเงินของกองทุนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหาร กองทุนซึ่งอยู่ส่วนกลางพิจารณาอนุมัติทุกกรณี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. หลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

2.1 หลักการ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

- (1) เพิ่มบทบัญญัติในการกำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด
- (2) เพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ
- (3) กำหนดบทบาทหน้าที่สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ให้เป็นหน่วยปฏิบัติการในการตรวจสอบและดูแลคนพิการ และปรับปรุงสถานะของสำนักงานให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ และภารกิจที่เพิ่มขึ้น
- (4) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น

2.2 สาระสำคัญ

(1) กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ รวมทั้งเป็นหน่วยตรวจสอบและดูแลการดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยกำหนดให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

- (ก) ให้สำนักงานมีหน้าที่ตรวจสอบ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กำหนดไว้ (เพิ่มมาตรา 13 (4/1))

(ข) ให้สำนักงานจัดให้มีศูนย์บริการคนพิการ ตามจำนวนและสถานที่ตั้งที่เหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการได้อย่างทั่วถึง โดยกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้ง ดังต่อไปนี้ (เพิ่มมาตรา 20/3)

- การจัดตั้งและดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการ อาจจัดตั้งและดำเนินการ โดยสำนักงานหรือโดยการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการก็ได้ เพื่อให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคนพิการ โดยเฉพาะการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดตั้งและดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ

- ในการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งหรือดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ ให้สำนักงานจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงการจัดตั้งและดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งและดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงกับสำนักงาน อาจได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินหรือกองทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(ค) ศูนย์บริการคนพิการแต่ละแห่งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (เพิ่มมาตรา 20/4 วรรคหนึ่ง)

- สำรวจและติดตามสภาพปัญหาคนพิการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

- ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ หรือการอื่นใดเพื่อให้ความสงเคราะห์แก่คนพิการ

- เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องการได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

- การประสานความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้ได้รับการดูแลรักษาพยาบาลเบื้องต้น เพื่อบรรเทาเหตุแห่งการพิการมิให้เกิดอันตรายร้ายแรง

- การประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเพื่อช่วยเหลือดูแลคนพิการตามประเภทที่เกี่ยวข้อง

- การช่วยเหลือให้คนพิการได้รับความช่วยเหลือให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้

- การให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานแก่คนพิการ และการช่วยเหลือในการฝึกอาชีพและการจัดหางานให้แก่คนพิการ

- การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงชีวิตของคนพิการ

(ง) ให้นำหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์และความช่วยเหลืออื่นใดตามที่ศูนย์บริการคนพิการแจ้งให้ทราบ ในกรณีที่มิมีปัญหาการดำเนินการให้ศูนย์บริการคนพิการรายงานต่อสำนักงานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่ (เพิ่มมาตรา 20/4 วรรคสอง)

(จ) ในกรณีที่สำนักงานตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว พบว่าหน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (เพิ่มมาตรา 22/1)

- แจ้งให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

- ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐให้สำนักงานรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ แต่ถ้าเป็นผู้เกี่ยวข้องอื่นที่มีใช้หน่วยงานของรัฐให้สำนักงานแจ้งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งการเพื่อใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายนั้น ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐละเลยไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าจนอาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่คนพิการ ให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่คนพิการได้ โดยให้ถือว่ามติของคณะกรรมการเป็นที่สุดท้าย

(2) ปรับปรุงสถานะของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เป็นสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติแห่งชาติ โดยมีฐานะเป็นกรม ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12)

(3) กำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้อย่างแท้จริง โดยกำหนดให้คนพิการมีสิทธิ ดังต่อไปนี้ (เพิ่มมาตรา 20/1)

(ก) การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ในการนี้

เมื่อคนพิการร้องขอเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือใช้สิทธิประโยชน์ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นมีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดและอำนวยความสะดวกแก่คนพิการเพื่อให้สามารถใช้สิทธิประโยชน์นั้นได้

(ข) ในกรณีที่คนพิการประสงค์จะใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ คนพิการมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้คนพิการนั้นสามารถใช้สิทธิได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความพิการ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกตามสภาพความพิการ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปฏิบัติที่สามารถใช้สิทธิโดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(ค) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

(ง) การเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนจัดให้มีหรืออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(จ) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นเพื่อบรรเทาเหตุแห่งความพิการ มิให้เกิดอันตรายร้ายแรง

(ฉ) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการ สำนักงาน หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดมาตรการในการดูแลความเป็นอยู่ของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(4)) เพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ (เพิ่มมาตรา 20/2)

กำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการตามที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 6 (10) มีสิทธิดำเนินการอื่นนอกเหนือจากการดำเนินการแทนคนพิการในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายตามที่มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 บัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(ข) การให้ความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึงการได้รับสิทธิประโยชน์ และการใช้สิทธิประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องจัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

(ค) การเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีการส่งเสริมหรือช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วนและเสมอภาค

(ง) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการหรือสำนักงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงสิทธิประโยชน์แก่คนพิการเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

(๑) การได้รับมอบหมายจากสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(5) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้คณะกรรมการบริหารกองทุนสามารถมอบหมายให้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรในระดับจังหวัดที่มีความใกล้ชิดกับคนพิการในพื้นที่พิจารณาอนุมัติเงินแทนได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาและอนุมัติเงินของกองทุนสามารถดำเนินการได้ โดยไม่ต้องเสนอคำขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริหารกองทุนพิจารณาทุกกรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 (2))

3. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 เพื่อกำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นหน่วยงานในระดับกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกำหนดให้มีการโอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สินงบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน รวมทั้งบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550
ดังต่อไปนี้

(1) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
ให้เป็นหน่วยปฏิบัติการในการส่งเสริมและดูแลคนพิการ รวมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 และเพิ่มมาตรา 13 (4/1) มาตรา 20/3 มาตรา
20/4 และมาตรา 22/1)

(2) เพิ่มบทบัญญัติในการกำหนดสิทธิคนพิการในการเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่
กฎหมายกำหนด (เพิ่มมาตรา 20/1)

(3) เพิ่มบทบาทขององค์กรคนพิการในการช่วยเหลือคนพิการ (เพิ่มมาตรา 20/2)

(4) ปรับปรุงการบริหารจัดการกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มี
ประสิทธิภาพและคล่องตัวมากขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 26 (2))

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550
มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 28 กันยายน 2550 ปราบกฏว่ายังมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้บังคับกฎหมาย
ให้เกิดประสิทธิภาพในบางกรณีที่ต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริม
และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตามแนวนโยบายแห่งรัฐที่รัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติรับรองไว้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.



.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ
ชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 12 ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
มีฐานะเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีเลขาธิการซึ่งเป็น
ข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงาน”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4/1) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

“(4/1) ตรวจสอบและให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์ และการอำนวยความสะดวกตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 20/1 มาตรา 20/2 มาตรา 20/3 และ มาตรา 20/4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

“มาตรา 20/1 เพื่อประโยชน์ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คนพิการมีสิทธิดังต่อไปนี้

(1) การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและ ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ในกรณี เมื่อคนพิการ ร้องขอเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือใช้สิทธิประโยชน์ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ รับผิดชอบในเรื่องนั้นมีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดและอำนวยความสะดวกแก่คนพิการเพื่อให้ สามารถใช้สิทธิประโยชน์นั้นได้

(2) ในกรณีที่คนพิการประสงค์จะใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ คนพิการมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนหรือ ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้คนพิการนั้นสามารถใช้สิทธิได้อย่างเหมาะสมกับสภาพ ความพิการ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกตามสภาพความพิการ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปฏิบัติที่สามารถใช้สิทธิโดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

(3) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

(4) การเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนจัดให้มีหรืออำนวยความสะดวก ในการใช้สิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

(5) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการช่วยเหลือในการรักษาพยาบาล เบื้องต้นเพื่อบรรเทาเหตุแห่งความพิการ มิให้เกิดอันตรายร้ายแรง

(6) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการ สำนักงานหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดมาตรการในการดูแลความเป็นอยู่ของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตเท่าเทียมกับ บุคคลทั่วไป

ให้สำนักงานมีหน้าที่ดำเนินการสนับสนุน ประสานงาน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้คนพิการสามารถใช้สิทธิตามมาตรานี้

มาตรา 20/2 องค์การด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 6 (10) นอกจากจะได้รับสิทธิตามบทบัญญัติอื่นในพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้มีสิทธิดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

- (1) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการ ตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) การให้ความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึง การได้รับสิทธิประโยชน์ และการใช้สิทธิประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องจัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) การเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีการ ส่งเสริมหรือช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วนและเสมอภาค
- (4) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการหรือสำนักงาน เพื่อให้มีการปรับปรุง สิทธิประโยชน์แก่คนพิการเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม
- (5) การได้รับมอบหมายจากสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่องค์การด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ตามวรรคหนึ่งได้ใช้สิทธิเรียกร้องแทนคนพิการตาม (1) หรือเสนอแนะตาม (3) หรือ (4) ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบมีหน้าที่พิจารณาและดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ โดยคำนึงถึงการคุ้มครองคนพิการเป็นสำคัญ

มาตรา 20/3 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ คนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงาน จัดให้มีศูนย์บริการคนพิการ ตามจำนวนและสถานที่ตั้งที่เหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง ในการให้บริการได้อย่างทั่วถึง

การจัดตั้งและดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการตามมาตรา นี้ อาจจัดตั้ง และดำเนินการโดยสำนักงานหรือโดยการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์การคนพิการ หรือองค์กรเอกชน เป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการก็ได้

ในการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์การคนพิการ หรือองค์กรเอกชน เป็นผู้จัดตั้งหรือดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ ให้สำนักงานจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงการจัดตั้ง และดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ ศูนย์บริการคนพิการ ที่จัดตั้งและดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงกับสำนักงาน อาจได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจาก งบประมาณแผ่นดินหรือกองทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 20/4 ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 20/3 ให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) สำรวจและติดตามสภาพปัญหาคนพิการในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ
 - (2) ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ หรือการอื่นใด เพื่อให้ความสงเคราะห์แก่คนพิการ
 - (3) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องการได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้
 - (4) การประสานความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้ได้รับการดูแลรักษาพยาบาลเบื้องต้น เพื่อบรรเทาเหตุแห่งการพิการมิให้เกิดอันตรายร้ายแรง
 - (5) การประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเพื่อช่วยเหลือดูแลคนพิการตามประเภทที่เกี่ยวข้อง
 - (6) การช่วยเหลือให้คนพิการได้รับความช่วยเหลือให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็น สำหรับคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้
 - (7) การให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานแก่คนพิการ และการช่วยเหลือในการฝึกอาชีพและการจัดหางานให้แก่คนพิการ
 - (8) การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงชีวิตของคนพิการ
- ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์และความช่วยเหลืออื่นใดตามที่ศูนย์บริการคนพิการแจ้งให้ทราบ ในกรณีที่มีปัญหาการดำเนินการให้ศูนย์บริการคนพิการรายงานต่อสำนักงานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่”

มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 22/1 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

“มาตรา 22/1 ในกรณีที่สำนักงานตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว พบว่าหน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

ตามกฎหมายเพื่อสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐให้สำนักงานรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ แต่ถ้าเป็นผู้เกี่ยวข้องอื่นที่มีใช้หน่วยงานของรัฐให้สำนักงานแจ้งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งการเพื่อใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายนั้น ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐละเลยไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าจนอาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่คนพิการให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่คนพิการได้

มติของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด ”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(2) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงิน และรายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามที่คณะอนุกรรมการตามประเภทคนพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด คณะอนุกรรมการอื่นเสนอ ในการนี้คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดดำเนินการแทนได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550</p> <hr/> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2550 เป็นปีที่ 62 ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p> <p>.....</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>มาตรา 12 ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม ตามมาตรา 18 วรรคสี่แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงาน</p>	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 12 ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยมีเลขาธิการซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงาน”</p>	<p>กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีฐานะเป็นกรมซึ่งเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในฐานะที่เป็นหน่วยงานทางปกครองที่สามารถดำเนินการในการฟ้องร้อง บังคับคดี การจัดซื้อจัดจ้าง และดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ได้ครบถ้วนด้วยตนเอง อันจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไป อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับส่วนราชการอื่นในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>ให้เลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งการแต่งตั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ</p> <p>มาตรา 13 ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานด้าน นโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ส่วนราชการหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในการดำเนินงาน การทำงาน ร่วมกันในระดับนโยบายยุทธศาสตร์และแผนงานด้านคนพิการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p>	<p>มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4/1) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>(2) สํารวจ คีศึกษา วิเคราะห์ รวบรวม และเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการ สถานการณ์ของคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อประโยชน์ต่อการป้องกัน การรักษา การฟื้นฟู สมรรถภาพคนพิการ และจัดทำแผนงาน วิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ประเมินผลเสนอต่อ คณะกรรมการ</p> <p>(3) จัดทำแผนงานเกี่ยวกับการส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการ</p>		

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>(4) สนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ ตลอดจนสนับสนุนและประสานงานให้หน่วยงานของรัฐจัดงบประมาณให้แก่องค์กรด้านคนพิการ เพื่อดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ</p>	<p>“(4/1) ตรวจสอบและให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>เพื่อให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเป็นหน่วยงานปฏิบัติการในการตรวจสอบและดูแลการดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
(5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย	มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 20/1 มาตรา 20/2 มาตรา 20/3 และมาตรา 20/4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>“มาตรา 20/1 เพื่อประโยชน์ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คนพิการมีสิทธิดังต่อไปนี้</p> <p>(1) การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด ในการนี้ เมื่อคนพิการร้องขอเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารหรือใช้สิทธิประโยชน์ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นมีหน้าที่ชี้แจงรายละเอียดและอำนวยความสะดวกแก่คนพิการเพื่อให้สามารถใช้สิทธิประโยชน์นั้นได้</p> <p>(2) ในกรณีที่คนพิการประสงค์จะใช้สิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามพระราชบัญญัตินี้ คนพิการมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องดำเนินการสนับสนุนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้คนพิการนั้น</p>	<p>เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิของคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้สิทธิประโยชน์ตามที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 กำหนดไว้ได้อย่างแท้จริง รวมทั้งสามารถร้องขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ซึ่งได้รับรองไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>สามารถใช้สิทธิได้อย่างเหมาะสมกับสภาพความพิการ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกตามสภาพความพิการ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปฏิบัติที่สามารถใช้สิทธิ โดยเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป</p> <p>(3) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาแก้ไข ปัญหาที่เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม</p> <p>(4) การเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กร เอกชนจัดให้มีหรืออำนวยความสะดวกในการใช้สิทธิของ คนพิการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(5) การร้องขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ ช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลเบื้องต้นเพื่อบรรเทาเหตุ แห่งความพิการ มิให้เกิดอันตรายร้ายแรง</p> <p>(6) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการ สำนักงานหรือ หน่วยงานของรัฐ เพื่อกำหนดมาตรการในการดูแลความ เป็นอยู่ของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตเท่าเทียมกับบุคคล ทั่วไป</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>ให้สำนักงานมีหน้าที่ดำเนินการสนับสนุน ประสานงาน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้คนพิการสามารถใช้สิทธิ ตามมาตรานี้</p> <p>มาตรา 20/2 องค์การด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ ให้บริการแก่คนพิการที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 6 (10) นอกจากจะได้รับสิทธิตามบทบัญญัติอื่นในพระราช บัญญัตินี้แล้ว ให้มีสิทธิดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มอำนาจ หน้าที่ของสำนักงานใน (4/1) ของมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550</p> <p>กำหนดให้องค์กรด้านคนพิการหรือ องค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการมีสิทธิ ดำเนินการแทนคนพิการเพิ่มขึ้นนอกเหนือจาก อำนาจฟ้องคดีแทนคนพิการในกรณีที่มีการ เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพื่อให้องค์กร ดังกล่าวเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือคน พิการ อันจะทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงและ ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ได้อย่างแท้จริง</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>(1) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องให้ได้รับสิทธิประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(2) การให้ความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้สามารถเข้าถึง การได้รับสิทธิประโยชน์ และการใช้สิทธิประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวกที่ต้องจัดให้มีขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(3) การเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ เพื่อให้มีการส่งเสริมหรือช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์อย่างครบถ้วนและเสมอภาค</p> <p>(4) การเสนอแนะต่อคณะกรรมการหรือสำนักงาน เพื่อให้มีการปรับปรุงสิทธิประโยชน์แก่คนพิการเพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม</p> <p>(5) การได้รับมอบหมายจากสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>ในกรณีที่ต้องคัดค้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใด ที่ให้บริการแก่คนพิการตามวรรคหนึ่งได้ใช้สิทธิเรียกร้องแทน คนพิการตาม (1) หรือเสนอแนะตาม (3) หรือ (4) ให้ หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบมีหน้าที่พิจารณา และดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยคำนึงถึงการคุ้มครอง คนพิการเป็นสำคัญ</p> <p>มาตรา 20/3 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ได้รับสิทธิประโยชน์ และการอำนวยความสะดวกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ สำนักงานจัดให้มีศูนย์บริการคนพิการ ตามจำนวนและสถานที่ ที่ตั้งที่เหมาะสมที่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการ ได้อย่างทั่วถึง</p> <p>การจัดตั้งและดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการ ตามมาตรานี้ อาจจัดตั้งและดำเนินการโดยสำนักงานหรือ โดยการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรคนพิการ หรือ องค์กรเอกชน เป็นผู้จัดตั้งและดำเนินการก็ได้</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและ การให้คำแนะนำและช่วยเหลือคนพิการให้ ได้รับสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวก สะดวกตามพระราชบัญญัตินี้ได้อย่าง ครอบคลุมและทั่วถึง โดยให้สำนักงานส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติหรือ ร่วมกับหน่วยงานของรัฐอื่นอันรวมถึงองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรคนพิการจัดตั้ง “ศูนย์บริการคนพิการ”</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>ในการมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรคนพิการ หรือองค์กรเอกชนเป็นผู้จัดตั้งหรือดำเนินการศูนย์บริการคนพิการ ให้สำนักงานจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงการจัดตั้ง และดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งและดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงกับสำนักงาน อาจได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากงบประมาณแผ่นดินหรือกองทุนได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>มาตรา 20/4 ศูนย์บริการคนพิการที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 20/3 ให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) สำรวจและติดตามสภาพปัญหาคนพิการในเขตพื้นที่รับผิดชอบ</p>	<p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของศูนย์บริการคนพิการเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการของศูนย์บริการคนพิการ</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>(2) ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ สวัสดิการและความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้หรือ ตามที่หน่วยงานของรัฐกำหนด รวมทั้งการให้คำปรึกษาหรือ ช่วยดำเนินการเกี่ยวกับการขอใช้สิทธิประโยชน์แก่คนพิการ หรือการอื่นใด เพื่อให้ความสงเคราะห์แก่คนพิการ</p> <p>(3) เป็นผู้แทนคนพิการในการเรียกร้องการได้รับสิทธิ ประโยชน์สำหรับคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(4) การประสานความช่วยเหลือคนพิการเพื่อให้ได้รับ การดูแลรักษาพยาบาลเบื้องต้น เพื่อบรรเทาเหตุแห่งการพิการ มิให้เกิดอันตรายร้ายแรง</p> <p>(5) การประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานของรัฐที่ มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเพื่อช่วยเหลือดูแลคนพิการตาม ประเภทที่เกี่ยวข้อง</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>(6) การช่วยเหลือให้คนพิการได้รับความช่วยเหลือ ให้มีอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือ ตนเองได้</p> <p>(7) การให้ความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน แก่คนพิการ และการช่วยเหลือในการฝึกอาชีพและการจัดหางาน ให้แก่คนพิการ</p> <p>(8) การติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการได้รับ สิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และการดำรงชีวิตของ คนพิการ</p> <p>ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามอำนาจ หน้าที่ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์และความช่วยเหลือ อื่นใดตามที่ศูนย์บริการคนพิการแจ้งให้ทราบ ในกรณีที่มี ปัญหาการดำเนินการให้ศูนย์บริการคนพิการรายงานต่อ สำนักงานเพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยหรือ ดำเนินการอื่นใดตามอำนาจหน้าที่”</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>มาตรา 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 22/1 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550</p> <p>“มาตรา 22/1 ในกรณีที่สำนักงานตรวจสอบการได้รับสิทธิประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว พบว่าหน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจแจ้งให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อสั่งการให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี</p>	<p>เพื่อให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติเป็นหน่วยงานกลางในการติดตาม ตรวจสอบและดูแลการดำเนินการให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางในการดำเนินการ ของสำนักงานในกรณีที่ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า หน่วยงานของรัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้องยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาอันสมควร ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐให้สำนักงานรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ แต่ถ้าเป็นผู้เกี่ยวข้องอื่นที่มีใช้หน่วยงานของรัฐให้สำนักงานแจ้งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบพิจารณาสั่งการ เพื่อใช้มาตรการบังคับตามกฎหมายนั้น ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐละเลยไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าจนอาจเกิดความเดือดร้อนเสียหายแก่คนพิการให้สำนักงานรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อมีมติให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนเสียหายให้แก่คนพิการได้ มติของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด ”</p> <p>มาตรา 7 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>“(2) พิจารณาอนุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงิน และรายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนแผนงาน หรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามที่คณะกรรมการตามประเภทคนพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประจำจังหวัด คณะอนุกรรมการอื่นเสนอ ในการนี้ คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนอาจมอบหมายให้ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ประจำจังหวัดดำเนินการแทนได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบ ที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อให้คณะอนุกรรมการบริหารกองทุนสามารถมอบหมายให้ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรในพื้นที่พิจารณาอนุมัติการใช้จ่ายเงินของกองทุน ในวงเงินที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติกำหนดได้ เพื่อให้การบริหารจัดการกองทุนมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545
เพื่อยกฐานะสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติในกระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ขึ้นเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง
ของมนุษย์ (เพิ่มมาตรา 17 (4/1))

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีฐานะเป็นกรม
ในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามภารกิจ
ที่เพิ่มขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัว ในการนี้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 17
แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ
ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.



.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4/1) ของมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545

“(4/1) สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ”

มาตรา 4 ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ
 หนี้ และภาระผูกพันทั้งปวง ของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ไปเป็นของสำนักงาน
 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
 กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงาน
 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา
 คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ไปเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงาน
 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
 ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 กับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545	ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เป็นปีที่ 57 ในรัชกาลปัจจุบัน</p>	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr style="width: 20%; margin: auto;"/> <p style="text-align: center;">.....</p>	

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545	ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิ พลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมาย ว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา พระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545”</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545	ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (4/1) ของ มาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545</p>	<p>กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติมีฐานะเป็นกรมในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550</p>

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545	ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
<p>มาตรา 17 กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ มีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้</p> <p>(1) สำนักงานรัฐมนตรี</p> <p>(2) สำนักงานปลัดกระทรวง</p> <p>(3) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ</p> <p>(4) สำนักงานกิจการสตรีและสถาบัน ครอบครัว</p> <p>(5) สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและ พิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ</p>	<p>“(4/1) สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการแห่งชาติ”</p>	

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545	ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>มาตรา 4 ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันทั้งปวงของ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติแห่งชาติตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ซึ่งมีฐานะเป็นกรม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง</p>

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545	ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผล
	<p>มาตรา 5 ให้โอนบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรา กำลังของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ แห่งชาติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คนพิการ พ.ศ. 2550 ไปเป็นข้าราชการ ลูกจ้าง และ อัตรากำลังของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการแห่งชาติแห่งชาติตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา 6 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราช บัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>โอนข้าราชการ ลูกจ้าง และ อัตรากำลังของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ ชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ไปเป็นของ สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคน พิการแห่งชาติแห่งชาติ ซึ่งมีฐานะเป็นกรม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง</p> <p>เพื่อกำกับดูแลให้เป็นไปตามบท เฉพาะกาลตามมาตรา 4 และมาตรา 5</p>